

॥ श्री ॥

॥ अर्धनारीनटेश्वर ॥

हे अवाढव्य व दृश्य विश्व ज्याच्यापासून निर्माण होते, ज्याच्यामध्ये ते जगते आणि अखेर ज्याच्यामध्ये लीन होते असे मूलतत्त्व कोणते याचा, शोध मनुषी-जन्मभर करत राहिले. [Sciencist - शोध आत बाहेर सातत्याने, निष्ठेने] हा शोध घेत असताना जगाचा जन्माचा घाळणाऱ्या, व त्याचे धारणोपण करणाऱ्या चित् शक्तीचा (शोध) साक्षात्कार त्यांना झाला. ---
 तसेच माणसाच्या बुद्धीला सतत प्रेरणा देणारे आणि त्याच्या मनाला व इंद्रियांना अहोरात्र टवटवीत ठेवणारे मूलतत्त्व कोणते, त्याचा शोध घेव्यासाठी काही मनुषी जन्मभर एकांतवासात ध्यानमग्न होऊन राहिले. सर्वोच्च व एकाग्र ध्यानामुळे त्यांची बुद्धि सूक्ष्म झाली. तरत अवस्थेमध्ये त्यांना अंतर्दारी स्फुरणाच्या स्वयंप्रकाश चैतन्याचा साक्षात्कार त्यांना झाला. आणि त्याचवेळी हेही समजले, जाणवले, पटले की - - -

विश्वाला सतत गतिमान ठेवणारे आणि माणसाला निवेत ठेवणारे चैतन्य मुळात एक रूपच आहे. माणसासकट संपूर्ण विश्वाला अंतर्दारीपणे व्यापून पुन्हा शिद्ध उरणाऱ्या या चैतन्याला ब्रह्म असे म्हणतात. ब्रह्म म्हणजेच सद्बसु! ब्रह्म सन्मात्र आहे. ते सत्याचे सत्य आहे केवळ शुद्ध अस्तित्त्व म्हणजे ब्रह्म! या विश्वात जे जे काही आहे, त्याच्या अस्तित्त्वाला ज्या असणेपणाचा आधार आहे ते ब्रह्म। ब्रह्म आहे म्हणून सर्व काही आहे. ब्रह्म नाही अशी स्थितीच नाही. ते अनादि कळापासून होते, आजही ते आहेत आणि उद्याही ते असणार आहे. सर्व काही सयाळ जाईल परंतु ब्रह्म मात्र असेलच असेल. कोणतीही मानवी कल्पना ब्रह्मापर्यंत पोहोचू शकत नाही. ब्रह्माचे वर्णन आहेपणाने करता येत नाही. ते नारीपणाने करणे लागते.

मौन हेच ब्रह्माचे सर्वोत्तम वर्णन आहे.

ब्रह्म एक आहे असे म्हणणे देखील सद्दोष आहे म्हणून ते अर्चन आहे असे म्हटले जाते.

उपनिषदांमध्ये ब्रह्माची 'मूर्ति व अमूर्ति'

अशी दोन रूपे सांगितली आहेत. केवळ 'सन्मात्र

ब्रह्म' हे अमूर्त रूप समजावे. ब्रह्म नाही असे ठिकाणच असित्वात नाही.

रिक्त ठाव या राधवेवीण नाही।

① ब्रह्म अमुक एक अशी वस्तु नाही. कारण ते जिच्या पोटान नाही अशी वस्तुच या ब्रह्मांदात नाही

② ब्रह्माका काक स्पर्श करू शकत नाही.

③ ब्रह्माची व्याख्या करता येत नाही.

④ ब्रह्माचे वर्णन करता येत नाही.

⑤ ब्रह्म कशासारखे नाही पण कशाहून निराळेही नाही.

⑥ ब्रह्म दृश्य नाही, अदृश्यही नाही. ते शून्यही नाही

⑦ ते वाढत नाही, घटतही नाही.

⑧ त्याका आदि नाही, अंतही नाही.

ब्रह्म एकरस आहे. ते प्रज्ञानधन आहे. ज्ञानमय आहे.

जेव्हास जाणणे हा ज्ञानाचा स्वभाव आहे. इथे एक

ब्रह्मशिवाय काहीच नाही. म्हणून ब्रह्म स्वतःच स्वतःला जाणते.

ब्रह्माका आपल्या ब्रह्मपणाची जाणीव झाली. म्हणजे तो

इश्वर होतो. शुद्ध ब्रह्माका स्फुरण साडे —

एकोऽहं ब्रह्मसाम् । शुद्ध —> शक्ति साडे

इश्वर म्हणजे मूर्त ब्रह्म समजावे.

इश्वर सर्वज्ञ आहे. विश्वामध्ये ज्या विविध शक्ती

आढळतात त्या सर्व शक्तींचे मूळ इश्वराच्या चित्शक्ती

मध्ये आढळते. म्हणून इश्वर सर्वशक्तिमान आहे.

इश्वर म्हणजेच जाणीव Consciousness

संविद । इश्वर पुल्लिंगी नर जाणीव

स्त्रीलिंगी आहे. कारण तो किंगरहित असा

विकल्पण आहे. कोणत्याही लक्षणात तो

बसत नाही परंतु सर्व लक्षणे व्यापत आहेत.

30	1
2 3 4 5 6 7	8
9 10 11 12 13 14	15
16 17 18 19 20 21	22
23 24 25 26 27 28	
M T W T F S	S

JUNE 14

इश्वराच्या ज्ञानमय अंगाला **शिव** म्हणतात.
तर शाक्तिमय अंगाला **शाक्ति** म्हणतात.

आणि ह्यातील गंमत अशी की पूर्ण ज्ञान
अपार सामर्थ्याच्या वारे स्वतः शीघ्र रमते. त्या
रमण्याला आनंद म्हणतात. ∴ इश्वर सच्चिदानंदस्वरूप आहे.

इश्वर आहे तरी कसा?

सर्व जन्म मूल्यांचे भांडार, सर्व शक्तींचे आधिपत्यान
सर्व ज्ञानाचे पर्यवसान सर्व सौंदर्याचे निधान
पवित्र प्रेमाची रवाण सर्व कारणांचे आधिकारण
परमशांतीचे निजधाम असा आहे.

★ इश्वराला स्वतःचा आकार नाही पण सर्व आकार
त्याच्यापासून अवतरतात. निराकार म्हणजे सर्व
आकारांना सामावून घेणारा!

★ इश्वर स्वतः काही करत नाही पण विश्वातच्या
साम्या घटना त्याच्या सत्तेने घडतात.

★ इश्वर आद्य आहे पण कालचक्र त्याच्याच
संमतीने फिरते. तो केवळ साक्षीपणाने प्रेरणा देतो.

★ त्याचा कोणी जन्म नाही किंवा संरक्षक नाही.
तोच संपूर्ण विश्वाचा जन्मक व संरक्षक आहे.

★ तो या विश्वात ओतप्रोत भरून राहिला आहे
घनदाट (Dense) म्हणून तो विश्वंभर आहे.

★ एवढा तो भरून राहिला असला तरी विश्वातील
उत्पादांकीनी तो क्लिप्त होत नाही.

★ विश्वामध्ये जे जे भव्य आहे, मानवीजीवनात
जे जे दिव्य आहे आणि जे जे सुंदर आहे त्यामध्ये
मुष्कीना इश्वराचे दर्शन झाले. अनुभूती आली.

	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11
13	14	15	16	17	18
20	21	22	23	24	25
27	28	29	30		
S	M	T	W	F	S

या शिव शक्तीचा खेळ म्हणजे हे विश्व।
शिवशक्तीचा अटीनटीचा खेळ चाकला भुवनपटी।
त्रिगुणाचे हे तीनच फासे, चराचरानुनि जिनादनी॥

मूळमायेपासून हे अवाढव्यविश्व निर्माण झाले
या मा सा माया।

सार्धं केन च कस्यार्धं शिवयोः समस्तपिणोः।
ज्ञानं न शक्यते लग्नमिति व्यतच्छकान् मुहुः॥

कोणाचा अर्धा भाग कुणाशी संलग्न झाला आहे हे
सर्वथा जाणता येत नाही. कारण त्यांच्यामध्ये व्यतया
केवळ आभास आहे. त्यामुळे कितीही विचार केला तरी
त्यांच्यातील संधीचे ज्ञान होणे शक्य नाही. इतके ते
एकमेकात मिसळले आहेत. प्रकृती आणि पुरुष
म्हणजेच जड आणि चैतन्य असे अंश किंवा भाव
परस्परमिश्रित अशा दोन रुपांनी भासतात. वस्तुतः
त्यात व्यतरूपता नाही. सजास्फुटि हे लग्न त्या
दोघांमध्ये आहेत. त्यामुळे पदार्थ म्हणून जरी ते
दोन भासले तरी संख्येने ते दोन नाहीत.
असे जरी असले तरी त्यांना एक म्हणणे हे देखील
त्यांना कमीपणा आणणारे आहे. म्हणून त्यांना
'अव्येत' म्हटले जाते.

व्याचप्रमाणे 'स्वयंभू' हा शब्ददेखील त्या
कृष्णाका कमीपणा आणणारा आहे. कारण 'भू'
म्हणजे होणे आणि ते कृष्ण तद्र आहेच आहे. ते
नवते अशी स्थितीच कधीही नव्हती. ते आहेच.
Being & Becoming मध्ये फरक आहे. जे
नवते ते नंतर होते.

नासना विद्यते भावा नामावा विद्यते सता।
सद्ग्या कधी अभाव नसता

30							1
2	3	4	5	6	7	8	
9	10	11	12	13	14	15	
16	17	18	19	20	21	22	
23	24	25	26	27	28	29	
M	T	W	T	F	S	S	

अर्बुतमात्मनस्तन्त्वं दृशियन्तो मिथस्तराम् ।
 नो नन्दे जगतामाद्यौ तयो स्मिन्नाभिपत्तये ॥

हे पुरुष - प्रकृतिचे तन्व सामान्य बुद्धीला काही चटकन आकलन होत नाही. परंतु त्यासाठी त्यांनाच शरणा जायला हवे. आपणामध्ये परस्पर अर्बुत आहे हे, दशविणाच्या त्या प्रकृति पुरुषांना म्हणजेच या अनंत जगताच्या मातापित्यांना भी वदन करत आहे.

शिव शक्तीच सामरस्य / समावेशन - - -

जो प्रीयुषि प्राणेश्वरी | उलये आबुदीपिये सरोभरी |
 चाद्रस्थकी एकाहारी | एका अंगाची || अमृतानुभव-र

त्या पुरुषामध्ये 'माझ्याच मी उपभोग घ्यावा' अशी आवड उत्पन्न झाली आणि त्या भराने त्या आपणच प्राणेश्वरी म्हणजे प्रकृतिच्या रूपाने (उलट) स्वप्न सन्मुद्य झाला. म्हणजे आपणच आपला दृश्य विषय झाला. थोडक्यात आपले मुखसौंदर्य भोग्या विषयी आवड उत्पन्न झाल्यावर तो आरशाच्या योगाने (प्रतिबिम्बरूपाने) उलटला.

हा सारा व्यवहार ज्या अधिष्ठानावर झाला ते नान्विकल्परूप म्हणजेच परब्रह्म | एका ब्रह्मचर्यातव्यसत्य पुरुष व प्रकृति या कल्पना साकारतात. उभयतांमध्ये एका ब्रह्मचर्यातव्याचीच सजा आहे. ते अनादी एकपणाने मांदत आहेत.

ज्या एके सनेचे वसणे | दोघा एक प्रकाशाचे कणे |
 जे अनादी एकपणे | नांदती दोघे || नो अमृतानु-
 जिही एक एकावीण | न कीजे नृणाचेही नि मीण |
 जिजे दोघे जीवप्राण | जिजा दोघा |

हे प्रकृतिपुरुष एकमेकांवाचून रावनाची काडी देखी निर्माण करत नाहीत. त्यातही नामरूपाच्या प्रकृति असते आणि आस्ति भाति प्रिय रूपाने आहे. त्या अधीन ही दोघे एकमेकांच जीवप्राण आहेत.

व्यवहारातही अशी जोडपी आपल्याला दिसतात, जे
 एकमेकांच्या संमती/विचाराशिवाय कोणतीही गोष्ट
 करत नाहीत. तेव्हा आपण त्यांना 'जीवप्राण' म्हणतो.
 कृष्णीनारायणाचा जोडा म्हणतो, अशा काही जोड्या
 शिव शक्ती | प्रकृति - पुरुष | गणेश - शारदा
 ब्रह्म माया | प्राण - राय | Energy - Matter.
 हे दोघेही एकमेकांमध्ये अगदी मिसळून गेले आहेत
 हे सांगताना मांडुकी म्हणते --- अमृतानुभव ---
 दो दांडी एक चुन्नी | दोही फुली एक टोमि |
 दोहो दिवि एक दोमि | लकोचि जिवि ॥ ३८॥
 दो ओडी एक गोष्टी | दो डोक एकू इष्टी |
 नेवी दोघी जिही सृष्टी | एकीचि जे ॥ १९॥

दोन टिप्या एक नाद
 दोन दांड्याने एक विण
 दोन फुलांनी एकच सुगंध
 दोन दिव्यांनी एकच प्रकाश
 दोन ओठांनी एकच शब्द
 दोन डोळ्यांनी एकच दृश्य
 नसेच या दोघांच्या संयोगाने एकच सृष्टी निर्माण होते.
 दाडनि दोलीपण | एकरसाने आरोगण |
 करीत आहे मेलण | अनादि जरी ॥

अनादिकाळापासूनच जोडपे - एकत्र परब्रह्मरसाचा
 उपभोग घेत आहेत. दोघांमध्ये परब्रह्मरस
 आस्तभाति प्रियत्व आहे.

गोडी आणि गुरू | कापूर आणि परिमाळु
 निवडू जाता पागळु | निवडू होय |

30							
2	3	4	5	6	7	8	
9	10	11	12	13	14	15	
16	17	18	19	20	21	22	
23	24	25	26	27	28	29	
M	T	W	T	F	S	S	

या दोघी गोष्टी एकमेकांपासून वेगळा
 करता येत नाही, तिथे निवडण्याची क्रिया
 पांगळी होते. कुठेत होते.

अर्धनारीनरेखर → श्लोक ---

प्रकृतिं पुरुषं चैव विध्यन्नादी उभावपि ।
विकाराश्च गुणाश्चैव विद्ये प्रकृतिसम्भवान् ॥

१० प्रकृति महोजेय त्रिगुणमयी माया आणि क्षेत्रज्ञ यांना
११ न अनादि आहेत असे ज्ञान. रागद्वेषादि विकार
आणि त्रिगुण हे प्रकृतिपालूनच निर्माण होताने.
अमृतानुभव — शिव शक्ति

११ पुरुषानाम योग — अक्षर शर पुरुष
१२ स्थानविज्ञान योग — परा अपरा प्रकृति
१३ अक्षर ब्रह्म योग — अधियत अधिमून
(चैतन्य) (अज्ञ लूची)

१३ क्षेत्र क्षेत्रज्ञ विभाग पुरुष प्रकृति
त्याला पुरुष का म्हटले आहे ?

२ सूर्य हा स्वतः काहीही करत नाही परंतु त्याच्या
अस्तित्वाने सर्व व्यापार चालतात. त्याप्रमाणे आत्मा
३ हा शरीराने (निजव्यापारद्वय - शैने) आहे.

४ गुरी शैने इतने पुरुषः ।
तो आत्मा (पुरुष) प्रकृतिशी एकपत्नीव्रताने वागतो
५ पुरुष अगरी प्रकृति इति का । पातून ८ । ५

५ आत्मरसाचा अनुभव घेत आहेत.
६ 'वस्तुविकारकार ही पाण्याचे अस्तित्व घेऊन भासते
तसा पुरुष प्रकट होतो तो प्रकृतिच्या रूपाने! ती जर
नसली तर त्याच्याकडे स्वकर्तृपणा आढाय नसता.
तिच्याशिवाय तो प्रकट होऊ शकत नाही आणि
त्याच्याशिवाय तिचा अस्तित्वच नाही.

Without her he can not manifest
" him she doesn't exist.

आत्मा आपण होऊन एक राखणी देवकीक उचलू शकत
नाही. त्याला प्रकृतिच्या मदत लागतेच.
प्रकृतिच पुरुषाच्या मदतीने या अवाढव्य
घटना घडवत असते.

अघोर घटना परोक्षी माया।

	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29
30	S	M	T	W	T
F	S				

Replica - पती पत्नी | नटव्या घुरडव्याची, सजव्या -
सजवण्याची होय स्त्रियांनाय असते. मात्र पुरुष हा
संसाराने असावा लागतो. तो नसेक तर कथिच अर्थ
नाही. सर्व काही त्याच्यासाठी अन् त्याच्यामुळे.
होण्या वेषभूषा, अंककारांवरून पुरुषाचे कर्तृत्व
ऐश्वर्य समजते. नसेच या विविधरंगी सृष्टीमुळे
त्या मागेचे चेतन्य लक्ष आकर्षण होते. कारण तोच
सर्व करून अकर्ता आहे. तो नसता तर सृष्टी
निर्मिती शक्यी असती.

मम योनिर्महद् ब्रह्म तस्मिन् मासि दधाम्यहम्।

सम्भवः सर्वभूतानां ततो भवन्ति भारत॥

त्रिगुणात्मक मायेमध्ये चिदाभासरूपी वीर्याचे सिंचन
करण ईश्वर ही दृश्य सृष्टी निर्माण करतो.

या कारणे भी पिता। महद्ब्रह्म माता।

अपत्यं पङ्कसुता। जगद्ब्रह्म॥

पुरुष प्रकृतिच्या मीळनातून हे विश्व निर्माण शकते
त्यामुळे त्या दोघांघाही आधार करावा.

प्रकृतिसारथ्ये चोत्तरे। परी अंतरी शाश्वत वोढ्यावे।
सत्य होडून वनीवे। लोकां हेसे॥

जाणत्या पुरुषाने वेढाने वागताना अशाश्वत प्रकृतीप्रमाणे
वागावे. मात्र अंतर्गामी शाश्वत ब्रह्म ओढवून असावे.
आतून ब्रह्मस्वरूप जेसावे मात्र कष्टरून चारचोघासारथ्ये वागावे

आतल्यानी बहिर्भोगी लोके विहर राधव।

आतून कीर्तन वदन तमाशा॥

कुर्याद् निव्वास तथा स्वतन्त्रिको भुक्तो निरुग्रहम्।

दृश्य प्रकृति ही वेकीच्या कुराप्रमाणे आहे
सर्घ सोपट सोडून काढल्यावर त्यानेच अवशेष

पोककीच रहते. त्या पोककीच महदाकाश॥१॥
मिकणे स्वाभाविक आहे. तसा तो चेतन्य
स्वरूप पुरुष आहे.

30							1
2	3	4	5	6	7		8
9	10	11	12	13	14		15
16	17	18	19	20	21		22
23	24	25	26	27	28		29
M	T	W	T	F	S		S

★ जावरी पत्नी / सहचारिणी

- 10 या राका शशि श्रामना गलधना सा यामिनी यामिनी ।
 या सौन्दर्यशुभाश्रिता पतिरता सा कामिनी कामिनी ।
 या गोविन्दरसप्रमोदमधुरा सा माधुरी माधुरी
 या लोकव्यसाधनी लज्जुना सा चतुरी चतुरी ॥

महिम्न

- 11 धुलं काशितं सर्वं सकलमपरस्त्वद्युक्तामेवम् ।
 परा द्यौर्व्याद्यौर्व्यं जगति गद्यौ व्यस्तविषये ।
 12 समस्त इष्येतास्मिन् पुरमथन नैर्विस्मिन् इव ।
 सुखम् जिहामि त्वां न खलु ननु दृष्टा मुखरता ॥

पार्वतीकाव्य

- 2 लसद्भकारिका विलोक मौक्तिकादि शोभना
 लयोमिक्ताकिताङ्ग हर मौक्तिका मनोहरा ।
 3 दिगिन् नागिन्, दिगिन् नागिन्, दिगिन् नागिन्, नितिध्वनन्
 मुदंगसंगिनी नानानु पार्वतीसदाशिवम् ॥

वक्रतुण्ड

- 6 अज्ञानतिमिरान्धस्य
 कैयूरी
 वागर्थविव सम्पुक्ता वागर्थप्रतिपलये ।
 जगतः पितरो वन्दे पार्वती परमेश्वरी ॥
 7 जपाकुसुमसंकाशं मदधूर्णितलोचनौ ।
 जगतः पितरो वन्दे मैरवी मैरवात्मको ॥

	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11
13	14	15	16	17	18
20	21	22	23	24	25
27	28	29	30		
5	M	T	W	T	F